

Pohádka - Hromosvod

capo II

a c
Splín a uplakany počasí
G d
padá mi na řasy první jarní sníh
a c
čas odklepává vteřiny
G e a
rozestlaný peřiny pohltily smích

F C G
Řeky proud uvnitř těla bolí
F C G
do moře teče plnej soli
d a
jako moje oči rozmazaný slzy
F E7 a
je pozdě anebo brzy

Spát, zapomenout na mraky
uvěřit v zázraky, tak rád bych žil
smát se nejenom navenek
ve víru myšlenek najít svůj cíl

Noc uzavírá prázdnotu
dál vstříc jdu životu v bláhových snech
kříž, to je moje znamení
na cestě kamení, pod hlavou mech
Bolí mě vzpomínky i snění
tak kdy už přijde rozhršení
hluboko, hluboko v bezedný díře
drtím své srdce do hmoždíře

Sny to je moje prokletí
na začátku století, na kraji srázu
strom samotinkej na poli
za chvílí povolí větru a mrazu

Život mi pod rukama klouže
kam šlápnu, všude samý louže
pohádka končí jako vždy špatně
poslední psaní v nebeský šatně